

Za našo deco.

Snegulčica.

(Iz zbirke »Grimmove pravljice«.)

Dalje.

»Zdaj si najlepša na svetu!« je rekla hudobna žena in je utekla.

Na srečo je že prišel kmalu večer in palčki so se vrnili domov. Kar ko so videli deklico na

tleh, so takoj mislili na hudobno mačeho. Začeli so Snegulčico pregledovati in kmalu so našli strupen glavnik in so ji ga potegnili iz las.

Snegulčica se je zavedla. Pripovedovala jim je, kaj se je bilo pripetilo. Zopet so ji rekli, naj nikomur ne odpre vrat.

Kraljica je takoj, ko je dospela na dvor, pristopila k ogledalu in ga je po svoji navadi vprašala:

»Ogledalo na steni tej,
katera žena je najlepša na svetu? Povej!«

Ogledalo je odgovorilo:

»Kraljica, ti
najlepša žena tukaj si.
Tam sredi gozdov pa,
kjer palčkov je dom,
Snegulčica biva,
in njena lepota
je tisočkrat večja od tvoje.«

Ko je kraljica to čula, je vsa vztrepetala od jeze in je ogorčeno vzkliknila: »Snegulčica mora umreti in če me to tudi stane življenja!«

Zdaj se je zaprla v neko sobo, v katero razen nje ni nihče hodil. Tu je ostala, dokler ni pripravila lepo jabolko. To jabolko je bilo tako lepo, tako rdeče, da bi ga bil vsakdo pozelel. Kdo pa bi se ga le malo dotaknil z jezikom, je moral takoj umreti, ker je bilo zastrupljeno.

Ko je bila gotova, se je kraljica preoblekla v kmetico. Zopet je prehodila dolgo pot, dokler ni prispela pred hišico palčkov, kjer je potrkala na vrata.

Snegulčica, ko je čula trkanje, je odprla okno in je pogledala ven. Ko je zagledala kmetico, je rekla: »Nikomur ne smem odpreti, prav nikomur. Tako so mi palčki zapovedali. Prosim te torej, da kar odideš.«

»To je čisto pametno,« je menila kmetica, »ali jaz sem ti samo hotela pokazati svoja jabolka. Glej, kako so lepa! Na, tu imaš eno!«

»Ne, hvala ti!« je odgovorila Snegulčica. »Jaz ne smem nič vzeti od tujih ljudi!«

»Vidi se mi, kakor da bi se bala, če niso morda jabolka zastrupljena! Glej, jaz bom to jabolko razrezala na dve polovici. Jaz bom snedla rumeno polovico, ti pa poskusi rdečo!«

Joj! Jabolko je bilo tako umetno pripravljeno, da je bila samo rdeča polovica zastrupljena, rumena pa ne. Snegulčica je pogledala jabolko. Že dolgo časa ni jedla svežih jabolk. Ko pa je videla, da je kmetica jedla svojo polovico,

je bila sigurna, da sad ni zastrupljen, in tako je segla po drugi polovici in je odgrizla košček. Takoj je padla kakor mrtva na tla.

Hudobna žena jo je sedaj veselo opazovala in se je glasno zasmejala. »Bela kot sneg, rdeča kot kri, črna kot ebenovina! Tokrat te vseh sedem palčkov ne bo moglo vzbuditi k življenju!« Po teh besedah je odšla. Ko je prispela na dvor, je vprašala svojo čarobno ogledalo:

»Ogledalo na steni tej,
katera žena je najlepša na svetu? Povej!«

In ogledalo je sedaj odgovorilo:

»Kraljica, ti
najlepša žena na svetu si!«

Njeno zavistno srce se je sedaj umirilo.

Ko so palčki zvečer prišli domov, so našli Snegulčico na zemlji. Dihala ni več. Dozdevalo se jim je, da je sedaj mrtva, res povsem mrtva.

Dvignili so jo, natančno so jo preiskali, ponivali so jo z vodo in kisom — ali vse zaman. Ubo-ga Snegulčica je bila mrtva in je ostala mrtva. Dobri palčki so jo položili v mrtvaško krsto in so jo objokovali tri dni. Nato so jo hoteli pokopati. Snegulčica pa je bila videti tudi še sedaj tako lepa, njena lica so še bila rdeča, da si je palčki niso upali pokopati v črno zemljo.

Napravili so krsto iz najfinejšega stekla in so jo položili vanjo. Na pokrov so z zlatimi črkami napisali njeno ime in tudi to, da je bila kraljeva hči. Nato so postavili krsto na vrh nekega hrička in tam jo je izmenoma stražil po en palček. Tudi divje živali so prihajale in so bile žalostne, ko so videle lepo deklico. Najprej je priletela sova, potem krokar in za njima golobček.

Dolgo časa je ležala Snegulčica v tej krsti, pa se ni prav nič izpremenila. Bila je vedno taka, da bi vsakdo rekel, da spi. Tudi sedaj je še bila bela kakor sneg, rdeča kakor kri in lasje so ji bili črni kakor ebenovina.

Dogodilo se je, da je nekoč sin nekega drugega kralja jezdil skozi gozd. Ker je že bilo pozno proti večeru, se je ustavil pred hišico palčkov, da bi tam prenočil. Drugega jutra je zapazil na hričku krsto, v kateri je ležala Snegulčica in se je napotil tja ter je prečital, kaj je bilo na krsti napisano z zlatimi črkami. Takoj je rekel: »Dajte mi jo! Dam vam zanjo, koliko si želite!«

Palčki pa so mu odgovorili: »Ne bi je prodali niti za vse zlato na svetu!«

(Konec prih.)

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih
nežnih mladih letih!

Najbolj sončni kraj na svetu.

Sončno svetlobo skozi celo leto ima kraj Calama v južno-ameriški državi Čile, ki leži 22 stopinj južne širine. Calama beleži leta, ko ni bilo na nebu niti enega oblaka. Radi tega so zgradili v višini 800 m opazovalnico za študiranje sončnih žarkov. Tamkaj doseženi opazovalni uspehi so velike važnosti za napoved vremena.

Nov hudičev otok.

Francija ima za svoje kaznjence posebne kolonije ob obali francoske Guineje v južni Ameriki. Po celem svetu najbolj razpita francoska kazenska naselbina je takozvan Hudičev otok. Sedaj so se odločile severoameriške Združene države, da bodo priredile v bližini San Franciscu pu-sti otok Alcatraz kot drug Hudičev otok, kamor bodo spravili najtežje zločince.

V zaboji v Ameriko.

V pristanišču sicilijanskega mesta Palermo se je zgodil zadnje dni tale slučaj: Nosači so pripeljali in prikotali na krov velikega prekoceanskega parnika velik zaboj. Pri prekopčevanju se je zaboj nenadoma odprl in iz njega je padlo pet mož ter vse polno živeža. Petorica je izjavila, da se je hotela na ta način prepeljati iz Sicilije v Ameriko.

Koliko jezikov govorijo na svetu?

Po najnovejši statistiki govorijo na svetu 860 raznih jezikov. V Evropi se sporazumevajo med seboj ljudje v 89 jezikih. V Aziji je v rabi 123 jezikov, v Ameriki 117, po indijskih otokih pa 417. Razven tega je še v rabi 5000 narečij posameznih jezikov. Ker je pa še dandanes mnogo povsem neraziskanih pokrajin, n. pr. ob južno-amerškem veletoku Amazonas, lahko mirno trdimo, da je zgoraj omenjeno število jezikov znatno večje.